

56 år med N B K

Da Tove og jeg søgte embede i 1952 - året efter jeg havde været soldat -, gik vi bevidst efter kommuner, hvor vi kunne få opfyldt vor lidenskab for at spille badminton, hvilket vi havde gjort hele tiden, medens vi gik på seminariet i Vordingborg. –

Vi ville ikke til København, hvorfor vi koncentrerede os om de 3 stærkeste provinssklubber på daværende tidspunkt, nemlig Odense, Vejle og Nykøbing F.

Odense nåede vi aldrig at søge, og i Vejle var de kun interesseret i den ene af os, hvorfor det endte med, at vi fik ansættelse i ”Den glade by ved Guldborgsund” fra 1/8 –52. Hovedårsagen var nok den, at jeg havde fået Eduard Skaarup, der var formand for badmintonkredsen og far til Jørn, til at sende et par ord til stadsskoleinspektør Ejv. Rosenholm om, at en nykåret sjællandsmester søgte embede i byen, og det blev den sportsinteresserede inspektør åbenbart så påvirket af, at han antog os, og siden har jeg været nykøbingenser. –

Vi startede med at spille i NBK straks da skolen begyndte midt i august, og jeg husker, at vi nåede at spille en træningskamp på bane 1 mod Willy Meier og Kirsten, som vi til alles overraskelse vandt over, og Bjarne Møller sagde bagefter til mig, at jeg ville komme på divisionsholdet!

Det blev der imidlertid ikke noget af, for få dage senere fik jeg polio, og så var den karriere slut. Efter et år havde jeg dog fået så meget genoptræning, at jeg kunne spille lidt motions badminton, og det vedblev jeg med til 1995, hvor jeg brækkede det ene lårben, og så var det definitivt slut med at spille. –

Da tankerne om turneringsbadminton måtte skrinlægges blev jeg opfordret til at gå ind i klubbens spilleudvalg, som havde den festlige og dynamiske Knud Vagn Hansen – bedre kendt som Basse eller Atom - som formand. Her var jeg menigt medlem sammen med bl.a. Ebbe Udsen og Svend Poulsen, indtil Basse rejste fra byen, hvorefter jeg blev SU-formand og senere medlem af klubbens bestyrelse, hvilket jeg var i 20 år – de fleste som næstformand, først med den statelige og korrekte A.W. Dabelsteen og senere den mere forsigtige Helmuth Rose i formandsstolen.

Det var en spændende periode, hvor klubben var helt dominerende på Sydhavsøerne med placering adskillige gange i 1. division. Blandt de mange oplevelser fra den tid husker jeg især den triumf det var for den lille provinsklub, da Knud Aage Nielsen, ”Grønært” blev dansk mester i herre single i 1959 ved at slå Finn Kobberø.

Jeg kørte en noget beklemt og nervøs Knud Aage ind til GBK’s hal i min gamle Volvo – men på hjemturen var stemningen unægtelig mere løssluppen, og da vi nærmede os Køge, sagde Knud Aage: Vi skal ind og have os en bajer!

Jeg kørte ind på Torvet, og vi gik ind på ”Landsbyen”, hvor Preben Larsen spillede med sit Jazz-band. Han var danmarksmester i længdespring, og jeg vidste tilfældigvis, at han spillede i Køge, og her fik vi et par fadøl, inden vi kørte videre mod Nykøbing.

Oprindelig skulle min kone have været med, men hun havde fået skoldkopper og lå i sengen, hvilket imidlertid ikke forhindrede Knud Aage i at hoppe op og give hende et kram og sige: Nu har du været i seng med en danmarksmester! – hvorefter det gik videre til ASA på Vestensborg Allé, hvor Grønærten og Poul Eriks forældre Olga og Johs havde samlet det meste af NBK til fest. –

Mange andre sjove og spændende hændelser kunne trækkes frem, men jeg vil nøjes med at sige lidt om 2 knopskud, som jeg har været fødselshjælper til, og som har vist sig at være ganske levedygtige. –

En eftermiddag sommeren 1970 havde jeg et lille møde med tømrermester Erik Frederiksen om en terrasse til mit sommerhus. Frederiksen var en ivrig badmintonspiller, og han klagede over, at han af arbejdsmæssige grunde tit måtte melde afbud til sit hold.

Det fik os til at snakke om de gamle hæderkronede hold: ”Kanonholdet”, ”Lagkageholdet” – og ikke mindst ”Sved dig glad”, og det resulterede i, at vi d. 1/9 1970 skrev til 16 mere eller mindre tilfældigt udvalgte venner og bekendte og indbød dem til at være med til at genopstarte SVED DIG GLAD II.

Det lykkedes over al forventning og her 38 år efter eksisterer holdet så vidt jeg ved i bedste velgående – godt nok med hel ny deltagerkreds. Man mødes stadig lørdag morgen, spiller fra 8-9, hvorefter der er hyggeligt socialt samvær på 1. sal med kaffebord og en lille dram. –

De første år var Jørgen Voigt og jeg selvbestaltede ”managers” – og vi konstruerede mange finurlige breve og meddelelser, hvorefter Mogens Barfoed-Høj erstattede Jørgen, da han rejste fra byen. Jeg selv slap mere eller mindre kontakten efter mit benbrud i 1995, og Mogens sluttede, da han fik problemer med synet. I dag er det vist Uffe Stein, der holder sammen på tropperne.

Det var en munter tid, hvilket vedlagte fotokopier vidner om. Vi holdt utallige fester, jubilæer og arrangementer – de fleste gange i klublokalet, og jeg tror, at sådan en ”klub i klubben” - i lighed med gruppen med husmo’rbadminton – som er Gudrun Dams store fortjeneste! - skal til i dag, for at holde sammen på en klub. –

Den anden nyskabelse er oprettelsen af NBK’s VENNER, som fandt sted ved at indbyde en snes gamle medlemmer til et orienterende møde lørdag d. 19. maj 2001 i klublokalet. Her vedtog de 12 fremmødte mødedeltagere at oprette denne støtteforening, som tæller godt et halvt hundrede medlemmer.

Vi lavede nogle ganske simple regler, som bestod i, at vi bogstavelig talt ingen regler eller vedtægter havde, at vi betalte 100 kr. om året i en slags symbolsk kontingent, og at der 1 gang årligt afholdes en 5-minutters ”generalforsamling”, hvor der vælges 2 kontaktpersoner til bestyrelsen, hvilket indtil nu har været Karsten Kragh og undertegnede, selvom vi hvert år mindeligt har bedt om at blive afløst!

Foreningens aktiviteter er imidlertid blevet styret af vor uforlignelige, frivillige sekretær Grete Eggert Hansen, der med fast og kærlig hånd sørger for at vi får gennemført vore få aktiviteter, der i det væsentligste består i at medvirke ved årets sponsorcykelløb (der indbringer et beløb på omkring kr. 40.000 til klubben!) samt afholdelse af en julefest og et forårsarrangement.

Det agter vi at fortsætte med så længe vi orker, selvom det må konstateres, at frafaldet af medlemmer er større end tilgangen, men det kan læsere af dette måske medvirke til at ændre?

Afslutningsvis ønskes klubben tillykke med de 75 år, og så vil jeg repetere 3 forslag, som jeg har nævnt utallige gange:

1. Gør alvor af en sammenslutning mellem Kraghave og NBK, så man får dannet en slagkraftig klub i Nykøbing
2. Genoptag de tidligere handicapturneringer, hvortil præmierne i form af vandrepokaler står og samler støv (Allan C-, Bio-, Brdr. Møller-, Carlton-pokalerne m. fl.)
3. Få gang i det internationale arbejde, - man behøver ikke at vente på Fehmernbroen før man kontakter klubberne på den anden side af Østersøen!

Bent Vedsø